

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Vibracions feministes

La història. Londres, 1880. Mortimer Granville és un jove metge defensor dels nous avenços científics, entra a treballar a la consulta del Dr. Dalrymple, especialitzat en tractar la histèria femenina, les seves dues filles interessaven Mortimer, però les coses es compliquen.

La pel·lícula. L'època victoriana ha fascinat el cinema. Les acaballes del convuls segle XIX amb l'invenció de la fotografia, l'electricitat, el telèfon, Sherlock Holmes, el cinema, preparaven el món per al salt democràtic. *Hysteria* se n'aprofita ressuscitant el look victorià més proper al sofisticat Òscar Wilde que no al fulletonesc Charles Dickens. En tot cas, la cineasta yanqui Tanya Wexler (Xicago, 1970) demostra no tenir-ho clar. D'aquí que *Hysteria* tan aviat vagi de comèdia esbojarrada (l'*screw ball comedy* ferotgement Hollywood) com transiti pels carcers del melodrama, això sí, amb vocació liberal. Rere el títol *Hysteria* s'amaga un vibrant homenatge al popular consolador femení. O quan la tècnica supliria la manca d'art amatori dels mascles de l'Imperi Britànic. Conyes (amb perdó) a banda, l'artefacte fílmic que la Wexler s'ha agenciat, juga a buscar les pessigolles femenines (i feministes) amb recursos de comèdia còmica agraiada, és a dir, amb ganes de batre rècords taquillers, alhora que no fa fàstics als cops

d'efecte llagrimosos: de les àries operístiques d'una *lady* orgasmant (segons el vocabulari de l'època, arribant al paroxisme físic) fins el judici d'opereta amb que es castiga Charlotte, la dona bel·ligerant, impulsiva, solidària, revulsiva. Un estol d'interpretats britànics acoblen la protagonista Maggie Gyllenhaal, nova i orquesa del morro fort. Mentrestant, un desconegut Rupert Everett i el sempre fatxenda Jonathan Pryce, aixequen el llistó, gens histèric, d'aquesta producció més

Hysteria

Directora: Tanya Wexler.
Intèrprets: Hugh Dancy,
Maggie Gyllenhaal, Rupert
Everett, Jonathan Pryce,
Gemma Jones. Regne Unit,
2011. 103'. Lauren Lleida.

british que la lliura esterlina. S'imaginen Jane Austen amb un consolador a l'entrecreix?

La imatge. Mortimer prement una pilota a la mà que dedica a consolar les senyores.

La frase. "La histèria és una ficció", puntualitza Mortimer. Cal recordar que, en grec antic, *histèria* vol dir vulva. Neurosi femenina que des dels anys 50, ha passat a la història clínica, segons que apunta la pel·li en els crèdits finals.

La recomanació. Sibarites de la comèdia amb sabor a *plum-cake*.